

stykke til den var Jernbaneulykken ved Gentofte i 1897, men jeg synes dog, der er en væsentlig Forskel paa disse to Ulykker. Den ved Gentofte i 1897 skyldtes ganske sikkert mangelfuld Sikkerhedstjeneste, medens Ulykken ved Bramminge vistnok nærmest maa tilskrives svigtende Materiel, baade det rullende Materiel og selve Banelegemet. Jeg er ikke saa nøje kendt med de Undersøgelser, som har fundet Sted i den Anledning, men jeg vil haabe, at Resultatet af dem maa blive tilstillet Finansudvalget, saaledes at man kan faa fuld Klarhed over Aarsagen til denne frygtelige Jernbaneulykke. Det er ogsaa muligt, at den, ved Siden af Materiellefejl, maaske kan tilskrives Overanstrengelse af det Mandskab, som har med Sikkerhedstjenesten at gøre. I ethvert Tilfælde er der ved denne Ulykke opstaaet en Ængstelse, en Mangel paa Tryghed hos det rejsende Publikum, og der bør gøres alt, hvad gøres kan, for, at denne Ængstelse kan fortage sig og Tryghedsfølelsen atter komme til Stede.

Paa det foreliggende Finanslovsforslag finder vi en lang Række smaa Reformers gennemført, for hvilke jeg vil bringe det højtærede Ministerium min Tak. Det er saaledes vedrørende de danske Husmænd foreslaaet, at den Anmærkning, som blev sat ind paa Finanslovsforslaget under den radikale Regering i 1909—10, en Anmærkning, som gik ud paa, at de 90,000 Kr. til Rejser og Præmier for Husmænd skulde overlades til Husmandsforeningernes Administration, genindsættes. Det var et Forslag, som vi Socialdemokrater havde fremsat i en Aarrække, før det endelig i 1909 lykkedes at faa denne Anmærkning sat ind paa Finansloven. Men til vor Forbavselse saa vi, at den følgende Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), næste Aar egenmægtigt havde strøget denne Anmærkning. Det betød dog ikke, at den ikke skulde staa ved Magt, men det betød, at han ikke ønskede at se den paa Finansloven. Nu har vi paa Finansloven en lang Række Anmærkninger, og vi forhandlede i Finansudvalget i Fjor det Spørgsmaal med den daværende Finansminister, om vi ikke kunde faa mere Orden i disse Anmærkninger, saa vi ikke skulde være underkastede saadanne Tilfældigheder, som at en Minister uden videre strøg en Anmærkning, der maatte være ham forhadet af en eller anden Grund. En Anmærkning, der staar paa Finansloven, er jo en gyldig Lov, og de, der i kommende Tider kommer til at beskæftige

sig med Finansloven, vil ikke kunne forstaa, hvorfor en saadan Anmærkning er blevet strøget. Vi fik ikke den Ordning, vi forhandlede med den daværende Finansminister om, i Aar. Jeg vil da haabe, at Spørgsmaalet maa blive rejst igen, saaledes at vi kan faa mere Orden i denne Sag, end der er i Øjeblikket. Ligeledes er Bevillingen til Husmændene, som var blevet nedsat fra 90,000 Kr. til 75,000 Kr., nu atter blevet forhøjet til dette Beløb.

Hele dette Spørgsmaal har vi Socialdemokrater interesseret os for i en Række af Aar og stillet Ændringsforslag om. Det er mig en Glæde at se, at det nu er optaget af Regeringen.

Med Hensyn til de tekniske Skoler vil man finde en Forhøjelse af det Tilskud, som af Staten ydes til Skolerne i København og Provinserne. Spørgsmaalet var fremme i Fjor mellem Finanslovsforslagets anden og tredje Behandling, og det blev paavist, at der indenfor de tekniske Skoler herskede en ligefrem Nødtilstand, idet forskellige havde maattet lukke, fordi de ikke havde de nødvendige Penge til at fortsætte Driften. Det er sikkert en meget velkommen Forhøjelse, der her er givet, og en Forhøjelse, som var paatrængende nødvendig.

Ligeledes maa det paaskønnes, at man overfor Orlogsværftets og Hærens Arbejdere er gaaet ind paa fremtidig at betale for de lovbestemte Helligdage. Forslag herom blev stillet fra Socialdemokratiets Side i Fjor og tiltraadt af det radikale Parti. Det glæder os at se, at Forslaget er kommet frem paa ny, saaledes at vi nu har Haab om, at det kan gennemføres.

Ogsaa for Landpostbudene er der i det fremlagte Lovforslag gjort nogle Indrømmelser i Form af Lønforbedringer. Det vil erindres, at der i Fjor af Socialdemokratiet med Tilslutning af det radikale Parti blev stillet Lovforslag om at forhøje Landpostbudenes Grundløn med 15 pCt. Det daværende Regeringsparti vilde ikke gaa med hertil, men nedsatte Beløbet meget betydeligt. Nu er der stillet Forslag om de 15 pCts Tillæg til Grundlønnen, et Forslag, som sikkert vækker almindelig Glæde blandt Landpostbudene, ligesom Forslag om et forhøjet Tilskud til disses Sygekasser.

Da den højtærede Finansminister fremlagde Finanslovsforslaget, kom han i Slutningen af sin Tale frem med en Række meget interessante Oplysninger om Forholdet mellem de borgerlige Udgifter paa den ene Side og Militærudgifterne paa den